

विकृष्ट

०मन्त्); formation, development; N. of a species of metre.
 विकृष्ट a. wide, long.
 विकृत a. robbed of the flag.
 विकेश, f. ई shag-haired; f. ई E. of cert. evil demons.
 विकेश a. unsheathed (sword).
 विकीतुक a. showing no curiosity or interest.
 विक्रम m. step, stride, going, gait; bold advance, valour, might.
 विक्रमकेसरिन् m. N. of a prince.
 विक्रमण n. stepping, striding, bold advance, valour.
 विक्रमपुर n. N. of a city.
 विक्रमवाङ् & ०सेन m. names of kings.
 विक्रमसिंह m. N. of sev. princes.
 विक्रमाङ्क & ०देव m. = विक्रमादित्य.
 विक्रमाङ्कदेवचरित n. T. of a poem.
 विक्रमादित्य m. N. of sev. kings, esp. of the supposed founder of the Samvat era (56 B.C.)
 विक्रमिन् a. stepping, bestriding; advancing, courageous, bold.
 विक्रमोर्वशी f. T. of a drama.
 विक्रय m., ०ण n. sale.
 विक्रयक & ०यिक m. seller, vender.
 विक्रयिन् a. selling; m. = prec.
 विक्रय्य a. to be sold.
 विक्रान्त a. bold, valiant; n. = विक्रम.
 विक्रान्तोज्ज्वलम् adv. with a bold and bounding gait.
 विक्रान्ति f. the power of bestriding the whole world; also = prec.
 विक्रामं m. a step's width.
 विक्रायक m. seller.
 विक्रिया f. = विकार + misfortune, mischief, damage.
 विक्रियापमा f. a kind of comparison.
 विक्रीड m. play ground, toy; f. चा = seq.
 विक्रीडित n. play, sport.
 विकृष्ट n. = विकेश.
 विक्रेतु m, seller, vender.
 विक्रेतव्य & ०क्रेय a. to be sold.
 विक्रोध a. free from anger.
 विक्रोश m. cry of alarm or for help.
 विक्रोशन m. N. of a myth. being.

विक्रोष्ट m. who cries for help.
 विक्लव a. depressed, timid, shy, afraid, perplexed, troubled, out of order; uncertain about, incapable of (—०). n., ०ता f., & ०स्व n. as abstr.
 विक्लान्त a. wearied, dispirited.
 विक्लिन्न a. thoroughly wet; softened, compassionate.
 विक्लिष्ट a. hurt, violated.
 विक्लोद m. becoming wet, wetness, dissolution.
 विक्रत a. grievously hurt or wounded; n. wounding, wound.
 विक्ररं a. pouring out
 विक्रिप्त a. thrown asunder, scattered, dispersed; absent in mind, inattentive.
 विक्रिप m. throwing, scattering, tossing, sending, dispatching; turning off, diversion, distraction; projection (ph.).
 विक्रिपशक्ति f. the projective power (ph.); p. ०मन्त्.
 विक्रिञ्चास् (gen. inf.) to crush.
 विक्रिभ m. violent motion, agitation, confusion; adj. ०भिन्.
 विक्रिन्स् m. E. of Brahman, N. of a Muni.
 विक्रिद m. devouring or devourer.
 विक्रिद a. free from depression, fresh.
 विक्रिख्यत a. universally known; renowned or known as, called (nom. w. इति).
 विक्रिख्याति f. notoriety, fame.
 विक्रिख्यापन n. announcement.
 विक्रिगत a. gone away, disappeared, ceased, dead, remote; often ०— having no—, free from, -less.
 विक्रिगतज्वर a. free from fever or distress.
 विक्रिगतसंकल्प a. devoid of purpose or resolution, undetermined.
 1 विक्रिगद् m. cry, confused noise.
 2 विक्रिगद् a. free from illness, well.
 विक्रिगन्ध & ०न्धि a. smelling badly, stinking.
 विक्रिगम m. departure, disappearance, absence, cessation.
 विक्रिगर्हण n., ०णा f. blaming, censure, reproach.
 विक्रिगहित a. blamed, censured, prohibited, forbidden by (instr. gen. or —०); wicked, bad.
 विक्रिगहिन् a. blaming (—०).